

помагани още, отъ началника си (мюдюр) Акифъ бей, който събира избѣглитѣ редовни и баши бозуци, съ тѣхъ изново напада за подирѣпление на биющата се турска войска и не се минава много врѣме, русситѣ ги разбиватъ и тамъ, отниматъ имъ 4 тона, сполучватъ да хванятъ началника имъ робъ съ прислужнитѣ му и най-послѣ се отпавили за къмъ Казанлъкъ. Въ тая битка русситѣ сполучватъ да привзематъ града, а пакъ отъ гражданитѣ турци и българи нѣмало още никакво споразумение за взаимно посрѣщание на побѣдителятъ; щото прѣдварително влѣзаль въ града Князь Церетелевъ въ череска форма съ нѣколко още души конника и кого гдѣ срѣщихли отъ гражданитѣ по на тупали ги по гърбоветѣ, като имъ расправяли, какво правятъ още да неизлизатъ да посрѣщнатъ побѣдителите Генерали и офицери съ войската имъ. А тѣ едвамъ когато веке влѣзли въ града войскитѣ съ Генералитѣ и офицеритѣ си, часа по $3\frac{1}{2}$ —4 по турски прѣвъ деньтъ могли да се нагласятъ Българи и Турци и да съставятъ депотация, която да имъ поднесе соль и хлѣбъ въ една изъ улицитѣ въ срѣдата на градътъ и да имъ изяви покорността си. Измѣжду членоветѣ личели турския кадия и Мехмедъ бей пръвъ турски гражданинъ, а отъ българитѣ, Папазоглу и личнитѣ граждани, учителитѣ и духовенството съ много народъ. Следъ подписанието на хлѣбъ и соль, распоредатъ се войскитѣ на квартира, а Генералъ Гурко и Князь Церетелевъ съ Папазоглу заминали за въ женския манастиръ на квартира гдѣто следъ подписанието имъ на едно сладко и кафе, Генералътъ веднага прѣдложилъ на българитѣ, да му приведжтъ двама вѣрни хора, за да ги испратитъ едина на Плъвенъ, другия за Стара Загора, за да съгледатъ турската войска и да му донесжтъ точни истини извѣстия потия работи и българитѣ му прѣдставили, по кои именно? — Това не ми се събщи отъ лицето, което знаеше напълно работата. При това още изискаль и отъ турци и отъ българи вѣтрѣ въ три дена отгорѣ да му доставятъ 7—8000 чифта лежки обуца калеври за да обуи войската си съ тѣхъ вѣроятно